

РЕШЕНИЕ

№ 16961

гр. София, 19.05.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 63 състав, в
публично заседание на 23.04.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Димитрина Петрова

при участието на секретаря Валентина Христова, като разгледа дело номер **10125** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 164 от Закона за министерството на вътрешните работи (ЗМВР), във връзка с чл. 145 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на О. А. Д., ЕГН [ЕГН], срещу Заповед № 513з-9833/13.09.2024г. на Директора на Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР), с която на основание чл. 143, ал. 1, т. 7, във връзка с чл. 159, ал. 1, т. 4 и чл. 164, ал. 1 от ЗМВР, О. Д. е преназначена от длъжност младши автоконтрольор I степен в 01 група „Специализирана група за контрол, регулиране и осигуряване на мероприятия“ на 02 сектор „Контрол, регулиране и осигуряване на мероприятия“ към отдел „Пътна полиция“ при Столична дирекция на вътрешните работи на младши изпълнителска длъжност - старши полицаи в група „Охрана на обществения ред“ на сектор „Охранителна полиция“ към 02 Районно управление при Столична дирекция на вътрешните работи.

В жалбата се поддържа, че заповедта е издадена при съществени нарушения на административнопроизводствените правила, в противоречие с материалноправните норми и не съответства на целта на закона, отменителни основания по чл. 146, т. 3, т. 4 и т. 5 от АПК. Твърди се, че в процесната заповед е налице съществено разминаване между фактическите основания, описани в нея и правните норми, на които се е позовал административния орган. За да издаде оспорения акт, Директорът на СДВР е приел, че е налице съкращаване на длъжността, заемана до момента от Д.. В същото време, като основание за издаването му е посочен чл. 164, ал. 1 от ЗМВР, според който преназначаване на държавния служител се извършва по негово желание. Поради това, счита, че оспорваната заповед е незаконосъобразна и на това основание, тъй като липсва единство между правните и фактическите основания, изложени в административния акт.

Фактическите действия на директора на СДВР, сочат осъществяването именно на процедура по чл.164, ал. 2 ЗМВР, при която обаче не са спазени изискванията на Наредба № 8121з-310/17.07.2014г. за преназначаване на държавните служители в МВР, тъй като нито е изготвено предложение от прекия ръководител, нито е налице запознаване на служителя с това предложение. Счита, че това представлява не само несъобразяване с материалноправните разпоредби и нарушаване на процедурата, но същото е и в противоречие с целта на закона и принципа за съразмерност по чл. 6 от АПК, който изисква упражняването на властническите правомощия да се извършва по разумен начин, добросъвестно и справедливо. Моли се съда да постанови решение, с което да се отмени оспорената заповед. Претендират се сторените по делото разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят не се явява и не изпраща представител.

Ответникът - Директора на СДВР не се явява, представлява се от юрисконсулт С., счита жалбата за неоснователна. Прави възражение за прекомерност на претендираните от жалбоподателя разноски. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София-град, след преценка на събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и във връзка с наведените в жалбата доводи, установи следното от фактическа страна:

Между страните не се спори, че О. А. Д. е била назначена на длъжност младши автоконтрольор I степен в 01 група „Специализирана група за контрол, регулиране и осигуряване на мероприятия“ на 02 сектор „Контрол, регулиране и осигуряване на мероприятия“ към отдел „Пътна полиция“ при Столична дирекция на вътрешните работи.

Със Заповед № 8121К-528/24.02.2015г. на Министъра на вътрешните работи са определени функционалните задължения, организационните структури и щатове на структурите по чл. 37 от ЗМВР.

Административното производство по издаване на оспорената заповед е започнало във връзка със Заповед № 8121К-11191/22.07.2024г., за изменение на Заповед № 8121К-528/24.02.2015г. на Министъра на вътрешните работи.

С цитираната заповед е съкратен от щата на СДВР и са включени в резерва на МВР 543 щатни бройки, в т.ч. 74 щатни бройки за държавни служители с висше образование, 272 за държавни служители със средно образование и 197 щатни бройки за лица, работещи по трудово правоотношение, като е закрит отдел „Пътна полиция“.

Съкратен е щата на СДВР и са включени в резерва на МВР 3 щатни бройки за държавни служители с висше образование от отдел „Координация и информационно-аналитична дейност“, при 01 сектор „Административно и правно обслужване“. Със същата заповед са включени в състава на СДВР от резерва на МВР 546 щатни бройки, в т.ч. 78 щатни бройки за държавни служители с висше образование, 272 за държавни служители със средно образование и 196 щатни бройки за лица, работещи по трудово правоотношение и е създаден отдел „Пътна полиция“.

В структурата на отдел „Пътна полиция“ са обособени различни звена, включително 02 сектор „Пътен контрол и осигуряване на мероприятия“, като в съответно в 01 и 02 група, в които са предвидени за заемане по 56 щатни бройки младши автоконтрольор II - I степен (ППП), ДССО.

В справка № 513р-93033/13.09.2024г. по описа на СДВР са описани вакантни младши изпълнителски длъжности в група „Охрана на обществения рев“ на сектор „Охранителна полиция“ към Районни управление – СДВР. Видно от нея жалбоподателят О. А. Д. е положила подпис, че избира длъжността полицей-старши полицей във 02 РУ-СДВР.

Издадена е процесната заповед, с която на основание чл. 143, ал. 1, т. 7, във връзка с чл. 159, ал. 1, т. 4 и чл. 164, ал. 1 от ЗМВР О. А. Д. е преназначена от длъжност младши автоконтрольор I степен

в 01 група „Специализирана група за контрол, регулиране и осигуряване на мероприятия“ на 02 сектор „Контрол, регулиране и осигуряване на мероприятия“ към отдел „Пътна полиция“ при Столична дирекция на вътрешните работи на младши изпълнителска длъжност - старши полицай в група „Охрана на обществения ред“ на сектор „Охранителна полиция“ към 02 Районно управление при Столична дирекция на вътрешните работи.

По делото е приета административната преписка по издаване на оспорената заповед. Приети са и доказателства, допълнително представени от страните.

При така установената фактическа обстановка от правна страна, съдът намира следното:

Оспорената заповед е съобщена на О. Д. лично на 16.09.2024г., видно от положения върху екземпляр от нея саморъчно написан текст. Жалбата е подадена директно в АССГ на 25.09.2024г. (вх. № 27009), т.е. в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 149, ал. 1 от АПК. Съдът е сезиран от надлежна страна – участник в административното производство срещу акт, с който се засягат негови законни права и интереси и следователно, този акт подлежи на оспорване. Във връзка с изложеното, съдът счита, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество е основателна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 от АПК, съдът следва да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК.

Оспорваната заповед е издадена от компетентен орган. Предвид данните по делото, че оспорващата заема длъжност младши автоконтрольор I степен в структурата на СДВР, то съгласно Класификатор на длъжностите в МВР, то същата е заемала изпълнителска длъжност по чл. 142, ал. 1, т. 1 и 3 и ал. 3 ЗМВР. Компетентен да издаде заповед за преназначаване съгласно чл. 159, ал. 1, т. 4, във връзка с чл. 164 от ЗМВР, е именно издалият процесната заповед - директор на СДВР, ръководител на основна структура по чл. 37, т. 2 от ЗМВР.

Заповедта е издадена от компетентен орган, но при съществени нарушения на процесуалните правила, в нарушение на материалния закон и в противоречие с целта на закона, отменителни основания по чл. 146, т. 3, т. 4 и т. 5 от АПК.

Съгласно чл. 164, ал. 1 от ЗМВР държавният служител може да бъде преназначен по негово искане на друга не по-висока длъжност. Като правно основание в оспорената заповед се сочи именно тази разпоредба. Същевременно се прави препращане към протокол рег. № 4332р-72703/13.09.2024г. Липсва единство между правни и фактически основания в оспорената заповед, тъй като от събраните по делото доказателства категорично се установява, че не е налице хипотезата на чл. 164, ал. 1 от ЗМВР - преназначаване по искане на служителя. Напротив, ясно е формирана волята на служителя да приеме длъжността, поради факта, че в противен случай ще остане без работа, което е декларирано на при запознаване на служителя със заповедта.

Възможността за преназначаване на държавен служител по предложение на съответния ръководител е регламентирана в чл. 164, ал. 2 и, ал. 3 от ЗМВР, като в случая е приложима хипотезата на чл. 164, ал. 2 от ЗМВР. Съгласно посочената разпоредба, по предложение на съответния ръководител, държавният служител може да бъде преназначен с негово съгласие на друга длъжност в рамките на съответния вид длъжност. Условието и редът за преназначаване са регламентирани в Наредба № 8121з - 310/17.07.2014г. за преназначаване на държавните служители в Министерството на вътрешните работи. Съгласно чл. 7, ал. 1, т. 1 от Наредбата, условие за преназначаване на друга длъжност е заеманата до момента длъжност да бъде съкратена. В ЗМВР не съществува определение за „съкращаване на щата“, поради което и на основание чл. 46, ал. 2 от Закона за нормативните актове следва да се използва утвърдения смисъл на това понятие по чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл относно държавните служители.

Съкращаване на длъжност е налице, когато длъжността, заемана от служителя, като нормативно определена позиция и система от функции, задължения и изисквания, престане да съществува или ако е запазена, но е намален броя на служителите, на които е възложено нейното изпълнение. От цитираната по-горе Заповед № 8121К-11191/22.07.2024г., за изменение на Заповед № 8121К-528/24.02.2015г. на Министъра на вътрешните работи, се установява, че в структурата на отдел „Пътна полиция” са обособени различни звена, включително 02 сектор „Пътен контрол и осигуряване на мероприятия”, като в съответно в 01 и 02 група, в които са предвидени за заемане по 56 щатни бройки младши автоконтрольор II - I степен (ППП), ДССО.

Запазена е в цялост както административната структура – 02 сектор „Пътен контрол и осигуряване на мероприятия” към отдел „Пътна полиция” на СДВР, където е работила оспорващата, така и заеманата от нея длъжност младши автоконтрольор I степен.

Изложеното мотивира съдът да приеме, че не са били налице материално-правните предпоставки за преназначаването на О. А. Д. на друга, различна от заеманата от нея до момента младша изпълнителска длъжност – отменително основание по чл. 146, т. 3 от АПК.

По делото не е представено и мотивирано предложение за съкращаването на длъжността и преназначаването на друга длъжност точно на жалбоподателя, съобразно разпоредбата на чл. 13, ал. 1 от Наредбата. Съгласно чл. 5, ал. 1 от Наредбата във връзка с чл. 164, ал. 2 и 3 от ЗМВР мотивирано предложение се изготвя в случаите на преназначаване по съгласие на служителя или при установени незадоволителни резултати в служебната дейност въз основа на оценка на изпълнението на длъжността или на трето място при намалена работоспособност за изпълнение на служебните задължения по здравословни причини, установена въз основа на решение на ЦЕЛК при Медицинския институт на МВР, когато тя не е основание за прекратяване на служебното правоотношение по реда на чл. 226, ал. 1, т. 3 от ЗМВР. Нито една от тези хипотези не е налице в казуса по делото.

Това обстоятелство сочи, че издавайки оспорената заповед, Директорът на СДВР е нарушил регламентирания в чл. 6 от АПК принцип на съразмерност, а именно, че административните органи упражняват правомощията си по разумен начин, добросъвестно и справедливо и че административният акт и неговото изпълнение не могат да засягат права и законни интереси в по-голяма степен от най-необходимото за целта, за която актът се издава.

Издаването на заповедта при липса на реално извършване съкращаване на длъжността, заемана от жалбоподателя и при липса на изрично изразено съгласие за преназначаване от негова страна, представлява основание за отмяната ѝ, поради несъответствие с целта на закона (чл. 146, т. 5 от АПК). Настоящият съдебен състав намира, че очевидно в случая са преследвани цели, различни от тези, предвидени в закона, което представлява типичен пример за превратно упражняване на власт.

Предвид на гореизложените съображения трябва да се приеме, че оспорената заповед е издадена от компетентен орган, в предвидената форма, но при несъответствие с материалноправните разпоредби и целта на закона, поради което следва да бъде отменена.

С оглед изхода на спора, претенцията на оспорващия за присъждане на разноски е основателна и в негова полза следва да се присъдят разноски в размер на 10 лева за внесена държавна такса.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, пр. 2 от АПК, Административен съд София - град, I отделение, 63-ти състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на О. А. Д., ЕГН [ЕГН], Заповед № 513з-9833/13.09.2024г. на Директора на

Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР), с която на основание чл. 143, ал. 1, т. 7, във връзка с чл. 159, ал. 1, т. 4 и чл. 164, ал. 1 от ЗМВР, О. Д. е преназначена от длъжност младши автоконтрольор I степен в 01 група „Специализирана група за контрол, регулиране и осигуряване на мероприятия“ на 02 сектор „Контрол, регулиране и осигуряване на мероприятия“ към отдел „Пътна полиция“ при Столична дирекция на вътрешните работи на младши изпълнителска длъжност - старши полицаи в група „Охрана на обществения ред“ на сектор „Охранителна полиция“ към 02 Районно управление при Столична дирекция на вътрешните работи.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи да заплати на О. А. Д., ЕГН [ЕГН], на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, сумата от 10 (десет) лева, представляваща направените разноски по делото.

Решението подлежи на касационно оспорване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния административен съд на Република България.

СЪДИЯ: